

മതവും മാർക്സിസവും

ഉസ്മാൻ പാലക്കാഴി

മതത്തോടുള്ള മാർക്സിസത്തിന്റെ നിലപാടെന്തെന്ന് കൃത്യമായി അതിന്റെ ഉപജ്ഞാതാക്കൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണക്കാരായ പ്രവർത്തകർക്കും അനുഭാവികൾക്കും അത് അജ്ഞാതമാണ്. ഈ അജ്ഞതയാണ് ഒരളവുവരെ ഇന്ത്യയിൽ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ താങ്ങിനിർത്തുന്നത് എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. കേരളത്തിലെ മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികർ മാർക്സിസം മതത്തിനെതിരല്ല എന്ന് തെളിയിക്കാൻ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും ലേഖനങ്ങളിലൂടെയും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണിന്ന്. മതത്തോടുള്ള മാർക്സിസത്തിന്റെ നിലപാടെന്തെന്ന് പരിശോധിക്കാം.

വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദം

വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദമാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ അടിത്തറ. എന്താണീ വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദം? വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികവാദം എന്ന് നാഴികയ്ക്കു നാൽപ്പതുവട്ടം തട്ടിവിടുന്നവർക്കു പോലും എന്താണപ്പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമെന്നും ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അറിയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. മാർക്സിസ്റ്റ് നേതാവായിരുന്ന എൻ. ഇ. ബാലറാം വിശദീകരിക്കുന്നത് കാണുക:

“വിപരീതങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടാണ് ചലനം അല്ലെങ്കിൽ വികാസം ഉണ്ടാകുന്നത്. ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കിയാൽ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഇത് കാണാം. ഗണിത ശാസ്ത്രത്തിൽ കൂട്ടലും കിഴിക്കലും, യന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ ആഘാത പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ, ഊർജതന്ത്രത്തിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ പോസിറ്റീവും നെഗറ്റീവും, രസതന്ത്രത്തിൽ പരമാണുക്കളുടെ സംയോജന വിധോജനങ്ങൾ, ശരീരശാസ്ത്രത്തിൽ മസ്തിഷ്കത്തിലെ സംക്ഷോഭവിക്ഷോഭങ്ങൾ, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തിൽ വർഗസമരങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം നടക്കുന്നത് വിരുദ്ധശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനം മൂലമാണ്. എംഗൽസ് പറയുന്നത് നോക്കുക, ‘ഒരു വസ്തു അതായിതന്നെ നിലനിൽക്കുന്നു. അതേസമയത്തുതന്നെ അത് ഇടവിടാതെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാറ്റമില്ലായ്മ, മാറ്റം എന്നീ രണ്ടുവിരുദ്ധ ശക്തികളെ അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെ ആ വസ്തുവിൽ ഒരു വൈരുദ്ധ്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു’.

ഈ വിപരീതങ്ങൾ വേർതിരിഞ്ഞല്ല നിലനിൽക്കുന്നത്. മുതലാളിത്ത സമുദായം നോക്കിയാൽ അതിൽ മുതലാളിവർഗവും തൊഴിലാളി വർഗവും ഉള്ളതായി കാണാം. വിപരീത താൽപര്യത്തോടെയാണവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. എങ്കിലും ഒരു താൽക്കാലിക ഐക്യമുണ്ടാക്കി അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് ഓരോ വസ്തുവിലും പ്രതിഭാസത്തിലും വിപരീതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വിപരീതങ്ങളുടെ ഐക്യവും സമരവും ഒരുപോലെ തുടരുന്നു” (എന്താണ് മാർക്സിസം, പേജ് 21,22, പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്, തിരുവനന്തപുരം, 1997).

‘ഭൗതികവാദം ശാസ്ത്രീയമായ ലോകവീക്ഷണമാണ്. മനുഷ്യന്റെ താത്വിക- പ്രായോഗിക പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും കൂട്ടുകാരനാണ്. അത് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാണ്. ചലിക്കുകയും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പദാർത്ഥമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഈ ലോകത്തിൽ ശാശ്വതമായിട്ടില്ല’ -ഇതാണ് ഭൗതികവാദം സമർത്ഥിക്കുന്നത്. പരലോകമില്ല, സ്വർഗ-നരകങ്ങളില്ല, ദൈവമില്ല, ആത്മാവുമില്ല; ഭൗതികവാദത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ.

ഭൗതികവാദവും വൈരുദ്ധ്യവാദവും മാർക്സിന്റെയോ ലെനിന്റെയോ എംഗൽസിന്റെയോ കണ്ടുപിടുത്തമല്ല. 1724 കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ച ഇമ്മാനുവൽ കാൻട്ജർമൻ ക്ലാസിക്ക് രർഗനത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയാണ്. ഭൂമിയും മറ്റു ഗോളങ്ങളും ദൈവ സൃഷ്ടിയാണെന്നു പറയുന്നത് ശരിയല്ല; പ്രകൃതിയുടെ വളർച്ചയുടെ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തിൽ നക്ഷത്ര സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതാണവ എന്നാണ് അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിച്ചത്. അതേസമയം ദൈവമുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭൗതികവാദവും ആത്മീയവാദവും തമ്മിൽ ഒരു സന്ധിയുണ്ടാക്കുകയാണ് കാൻറ് ചെയ്തത് എന്നർത്ഥം. പിന്നീട് ജർമൻകാരൻ തന്നെയായ ഹെഗൽ(1770-1831) ഭൗതികവാദവും വൈരുദ്ധ്യവാദവും വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്കുവഹിച്ചു. ഇ. കെ. നായനാർ എഴുതുന്നു: “വിപരീതങ്ങളുടെ സമരമാണ് വളർച്ചയുടെ ഉറവിടമെന്നും വസ്തുക്കൾക്കും പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കുമുള്ള ആന്തരിക വൈരുദ്ധ്യങ്ങളാണ് എല്ലാ ചലനത്തിന്റെയും അടിയിലുള്ളതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിൽ ഒന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ മാർക്സിനോ എംഗൽസിനോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല” (മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തവും സൈദ്ധാന്തികരും,

പേജ്:67,68, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000).

ഭൗതികവാദം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച മറ്റൊരു ജർമൻ ദാർശനികനാണ് ഫോയർബാഹ് (1814-1872). ഹെഗലിന്റെയും ഫോയർബാഹിന്റെയും ദർശനങ്ങളെ ഉപജീവിച്ചാണ് മാർക്സ് തന്റെ ദർശനം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത്. ഫോയർബാഹിന്റെ മതവ്യാഖ്യാനത്തെ പുനർവ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണ് വാസ്തവത്തിൽ മാർക്സും അനുയായികളും ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്:

“മതചിന്തകളുടെ അശാസ്ത്രീയത ഫോയർബാഹ് വ്യക്തമാക്കി. ദൈവത്തിൽ പ്രകൃത്യാതീതമായിട്ടൊന്നുമില്ലെന്നും മനുഷ്യൻ സ്വന്തം പ്രതിച്ഛായയിൽ ദൈവത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണുണ്ടായതെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ദൈവമില്ലാത്ത ഒരു മതം വേണമെന്നാണ് ഫോയർബാഹ് പറഞ്ഞത്. അതിനദ്ദേഹം സ്നേഹത്തിന്റെ മതം എന്നു പേരിട്ടു. ഫോയർബാഹ് പക്ഷേ, മതത്തിന്റെ വർഗസത്ത മനസ്സിലാക്കിയില്ല. ദൈവത്തിലും പരലോകത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ പിന്നിലെ സാമൂഹ്യ കാരണങ്ങൾ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് മതത്തെ എതിർക്കാനുള്ള ഫലപ്രദമായ വഴി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയാതെ പോയത്” (എന്താണ് മാർക്സിസം, പേജ് 69, പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്, തിരുവനന്തപുരം, 1997).

“തനിക്ക് പരമ്പരയായിക്കിട്ടിയ ആത്മീയചങ്ങലകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കെട്ടപ്പെട്ടിരുന്നു” എന്ന് ഫോയർബാഹിനെക്കുറിച്ച് എംഗൽസ് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്, അദ്ദേഹം ഒരു ഭൗതികവാദിയായിരുന്നിട്ടു പോലും. ‘മതത്തെ എതിർക്കാനുള്ള ഫലപ്രദമായ വഴി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയാതെ പോയി’ എന്നത് ഫോയർബാഹിന്റെ ന്യൂനതയായി കാണുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ മാർക്സിസത്തിന്റെ മതത്തോടുള്ള സമീപനം വ്യക്തമാണല്ലോ.

മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കുറുപ്പ്

‘മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കുറുപ്പാണ്’ എന്ന് മാർക്സ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഉണ്ട്കിൽ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? ആ വാക്കിൽ മുഴച്ചുകാണുന്നത് മതത്തോടുള്ള സ്നേഹമോ വെറുപ്പോ? അത് സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത ഉദ്ധരണിയാണ് എന്ന് ഈയിടെ കേരളത്തിലെ ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് നേതാവ് പറഞ്ഞു. മുമ്പ് പലരും അങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സീതാറാം യെച്ചൂരി എഴുതുന്നു:

“അന്തരമൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് ധാരണയെ സംബന്ധിച്ച് വളരെയേറെ വിവാദങ്ങൾ എല്ലായ്പ്പോഴും നിലനിന്നിരുന്നു. “മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കുറുപ്പാണ്” എന്ന സന്ദർഭത്തിൽ നിന്ന് അടർത്തിയെടുത്ത ഉദ്ധരണിയാണ് പൊതുവിലുള്ള ധാരണക്ക് അടിസ്ഥാനം. ഈ വാക്കുകൾ ഏത് പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നാണോ എടുത്തിട്ടുള്ളത്, ആ പ്രസ്താവന ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടാറില്ല. മാർക്സ് പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണ്:

“മതപരമായ ക്ലേശം, ഒരേസമയത്ത് യഥാർഥ ക്ലേശത്തിനെതിരെയുള്ള പ്രതിഷേധവുമാണ്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യജീവിയുടെ നെടുവീർപ്പാണ് മതം; ആത്മാവില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലെ ആത്മാവാണ് അതെന്നതുപോലെ ഹൃദയശൂന്യമായ ലോകത്തിന്റെ ഹൃദയവുമാണത്” (ഹെഗലിന്റെ ഫിലോസഫി ഓഫ് റെറ്റിന്റെ വിമർശനം, അവതാരിക, 1884)”. (വർഗീയത, മതം, മാർക്സിസം, സീതാറാം യെച്ചൂരി, പേജ്: 20, 21, പരിഭാഷ: നാരായണൻ ചെമ്മലശ്ശേരി, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ് തിരുവനന്തപുരം, 1993).

മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കുറുപ്പാണ് എന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പായി, അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യജീവിയുടെ നെടുവീർപ്പ്, ആത്മാവില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലെ ആത്മാവ്, ഹൃദയശൂന്യമായ ലോകത്തിന്റെ ഹൃദയം എന്നീ വിശേഷണങ്ങളാണ് മാർക്സ് ഇവിടെ മതത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട മനുഷ്യജീവിയുടെ ‘ആശ്വാസം’ എന്നു പോലും പറയാതെ ‘നെടുവീർപ്പ്’ എന്നു പ്രയോഗിച്ചത് മതത്തെ പരിഹസിക്കലോ പുകഴ്ത്തലോ? ‘ഹൃദയശൂന്യമായ ലോകത്തിന്റെ ഹൃദയം’ എന്ന പ്രയോഗം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത് ‘മതമുള്ള ലോകത്ത് ഹൃദയമില്ല’ എന്നല്ലേ? ‘ആത്മാവില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലെ ആത്മാവ്’ എന്നതും പരിഹാസ്യ ദ്രോതകമല്ലേ? മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കുറുപ്പ് എന്ന ആക്ഷേപം വ്യാജവും താൽക്കാലികവുമായ ആശ്വാസം എന്നല്ലേ? ഇങ്ങനെയൊന്നും വളച്ചുകെട്ടാതെ തന്നെ മാർക്സിസം മതത്തിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയതായി കണ്ടെത്തുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

യെച്ചൂരി തുടരുന്നു: “മതത്തിന് ജന്മം നൽകുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളെയാണ്, ജനങ്ങൾക്കുമേലുള്ള മതത്തിന്റെ സ്വാധീനം സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളെയാണ് മാർക്സിസം അക്രമിക്കുന്നത്. മതത്തിന് സ്വയം

ഉൺമയില്ലാത്തതിനാൽ മാർക്സിസം മതത്തെ അക്രമിക്കുന്നില്ല” (പേജ്:27). ‘മതത്തിന് സ്വയം ഉൺമയില്ലാത്തതിനാൽ മാർക്സിസം മതത്തെ അക്രമിക്കുന്നില്ല’ എന്ന പ്രസ്താവന തന്നെ മതത്തെ അപഹസിക്കലാണ്. ഉള്ള ഒന്നിന് എങ്ങനെ ഉൺമയില്ലാതിരിക്കും? സത്യത്തിൽ ‘മാർക്സിസത്തിന് സ്വയം ഉൺമയില്ല’ എന്നു പറയുന്നതാണ് ശരി. കാരണം ആചാര്യന്മാർ എഴുതിവെച്ച ആ പ്രത്യയശാസ്ത്രം എന്നെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ശരിയായ രീതിയിൽ പ്രായോഗികമായിട്ടില്ല. ‘മാർക്സിസം അക്രമിക്കുന്നത് ജനങ്ങൾക്കുമേലുള്ള മതത്തിന്റെ സ്വാധീനം സ്ഥിരമായി നിലനിർത്തുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികളെയാണ്’ എന്നതിലെ അപകടം തിരിച്ചറിയാത്തവിധം വിഡ്ഢികളാണോ മതവിശ്വാസികൾ? ഇനിയും കാണുക:

“മതത്തെ നേരിട്ടല്ല മാർക്സിസം അക്രമിക്കുന്നത്; മതത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്ന സാമൂഹ്യപരിതഃസ്ഥിതികളെയാണ്. അതിനാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനദിശ ഏതെന്ന് അതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. മാർക്സ് പറഞ്ഞപോലെ, ‘ജനങ്ങൾക്ക് മായാസൗഖ്യം നൽകുന്ന മതത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയാലേ, അവർക്ക് യഥാർത്ഥ സൗഖ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അതിന്റെ പരിതഃസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാമോഹങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ആവശ്യം, വ്യാമോഹങ്ങൾ ആവശ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന ആവശ്യം തന്നെയാണ്. അതിനാൽ മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിമർശനം, സാരാംശത്തിൽ ക്ലേശത്തിന്റെ (അതിന്റെ പരിവേഷണമാണല്ലോ മതം) മുടുപടത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിമർശനം തന്നെയാണ്. (ഹെഗലിന്റെ ഫിലോസഫി ഓഫ് റെറിന്റെ വിമർശനം, അവതാരിക)”. (വർഗീയത, മതം, മാർക്സിസം, സീതാറാം യെച്ചൂരി, പേജ്: 27, 28, പരിഭാഷ: നാരായണൻ ചെമ്മലശ്ശേരി, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ് തിരുവനന്തപുരം, 1993).

‘ജനങ്ങൾക്ക് മതം നൽകുന്നത് മായാസൗഖ്യമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള മതത്തെ ഇല്ലാതാക്കണം. എന്നാലേ ജനങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥ സൗഖ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ’. എങ്ങനെയുണ്ട് മാർക്സിന്റെ മതസ്നേഹം! ഇതൊന്നും കണ്ട്ിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ; അല്ലെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ ഇതൊന്നും അറിയാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന മട്ടിൽ ഒരു നേതാവ് എഴുതുന്നത് കാണുക:

“കമ്മ്യൂണിസം മതത്തിനെതിരല്ലെന്നും മതത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ചൂഷണത്തെയാണ് അത് എതിർക്കുന്നതെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി നടപ്പിലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ സ്ത്രീപുരുഷ സമത്വം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നും ജനങ്ങളെ, വിശേഷിച്ച് അടിമത്തത്തിൽ കഴിയുന്ന സ്ത്രീകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. സാമൂഹ്യ പുരോഗതിയിലേക്കുള്ള ഒരു കാൽവയ്പ്പായിരിക്കും അത്” (മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തവും സൈദ്ധാന്തികരും, പേജ്:146, ഇ. കെ. നായനാർ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000). ഇസത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് പറയുന്നു ‘മതത്തെ ഇല്ലാതാക്കണ’മെന്ന്. എന്നാൽ അത് മതത്തിനെതിരല്ലെന്ന് നായനാർ എഴുതുന്നു! വൈരുദ്ധ്യവാദികളാകുമ്പോൾ അങ്ങനെ വേണം. ലെനിന്റെ വാക്കുകൾ കൂടി കാണുക:

“അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരായി നടത്തേണ്ട സമരത്തെക്കുറിച്ച് ലെനിൻ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക: ‘അധ്വാനിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ അനന്തമായ അടിച്ചമർത്തലിനും പരക്കൻ പെരുമാറ്റത്തിനും വിധേയമാക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ മതപരമായ മുൻവിധികളെ തികച്ചും പ്രചാരണപരമായ നടപടികളിലൂടെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാം എന്ന് കരുതുന്നത് അസംബന്ധമാണ്. മാനവരാശിയുടെ കഴുത്തിൽ തൂങ്ങുന്ന മതപരമായ നുകം സമൂഹത്തിനകത്തെ സാമ്പത്തികനുകത്തിന്റെ പ്രതിഫലനവും സൃഷ്ടിയും മാത്രമാണെന്ന് മറക്കുന്നത് ബുദ്ധിമുട്ടായ സങ്കുചിതത്വമായിരിക്കും. മുതലാളിത്ത ശക്തികൾക്കെതിരായി തൊഴിലാളിവർഗം സ്വന്തമായ സമരത്തിലൂടെ അറിവ് നേടാത്ത പക്ഷം ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചും പ്രസംഗം നടത്തിയും അതിന് ബോധംവയ്പ്പിക്കാനാവില്ല” (മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തവും സൈദ്ധാന്തികരും, പേജ്:146, ഇ. കെ. നായനാർ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000).

മതത്തിനെതിരെ പോരാടൽ
മാർക്സിസത്തിന്റെ ഹരിശ്രീമന്ത്രം

“മാർക്സിസം ഭൗതികവാദമാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ എൻസൈക്ളോപീഡിസ്റ്റുകളും ഫോയർബാഹിന്റെ ഭൗതികവാദവും എത്രകണ്ട് തീവ്രമായി മതത്തിനെതിരായിരുന്നുവോ അതേ തരത്തിൽ മാർക്സിസവും മതത്തിനെതിരാണ്. സംശയാതീതമായ കാര്യമാണത്. എന്നാൽ മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും ഭൗതികവാദം എൻസൈക്ളോപീഡിസ്റ്റുകളുടെയും ഫോയർബാഹിന്റെയും ഭൗതികവാദത്തിനപ്പുറം കടന്നുനിൽക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മാർക്സിന്റെയും എംഗൽസിന്റെയും ഭൗതിക തത്ത്വശാസ്ത്രം ചരിത്രത്തിന്റെയും

സാമൂഹ്യശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും മേഖലകൾക്കു സാധുവാണ്. മതത്തിനെതിരെ പോരാടുക- ഇതാണ് എല്ലാ ഭൗതികവാദത്തിന്റെയും, അതുകൊണ്ടുതന്നെ മാർക്സിസത്തിന്റെയും ഹരിശ്രീമന്ത്രം. എന്നാൽ മാർക്സിസം ഹരിശ്രീയിൽ നിന്നുപോയ ഒരു ഭൗതികവാദമല്ല. അത് ഹരിശ്രീക്കപ്പുറം പോകുന്നു. 'നാം മതത്തിനെതിരെ പോരാടണം; അതിനുവേണ്ടി വിശ്വാസത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും പ്രഭവകേന്ദ്രത്തെക്കുറിച്ച് ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭൗതികശാസ്ത്ര രീതി വിശദീകരിക്കണം' എന്നാണ് മാർക്സിസം അനുശാസിക്കുന്നത്. മതത്തിനെതിരായ പോരാട്ടത്തെ അമർത്തമായ പ്രത്യയശാസ്ത്ര പ്രചാരണത്തിൽ ഒരുക്കുക സാധ്യമല്ല; അങ്ങനെ ചെയ്യുവാനും പാടില്ല. മതത്തിന്റെ സാമൂഹ്യമായ വേരുകൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പുള്ള വർഗപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സമർത്ഥ പരിപാടിയുമായി ആ പോരാട്ടത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കണം'' (മതത്തെ പറ്റി മാർക്സ് എംഗൽസ് ലെനിൻ , പേജ്: 136, പ്രോഗസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്).

സ്ത്രീയും മാർക്സിസവും

മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയിൽ സ്ത്രീ വെറുമൊരു ഉപഭോഗ വസ്തുവാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഭൗതികവാദത്തിലോ? ഇഷ്ടമുള്ള സ്ത്രീയുമായി ഇഷ്ടമുള്ള കാലത്തോളം ഇഷ്ടമുള്ള നിലയ്ക്കു ജീവിക്കുക. ഇഷ്ടക്കേടു തുടങ്ങുമ്പോൾ ലാൽസലാം ചൊല്ലി പിരിയുക. വേറൊരുത്തിയുമായി ഇഷ്ടം കൂടുക. ഇതല്ലേ ഭൗതികവാദത്തിന്റെ ഇഷ്ടം? ഭൗതികവാദത്തിന്റെ കണ്ണിൽ വ്യഭിചാരം എന്ന ഒന്നുണ്ടോ? ഇഷ്ടമുള്ള രണ്ടു വ്യക്തികൾ ശരീരം പങ്കുവെക്കുന്നത് ഭൗതികവാദത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ തെറ്റാണോ? കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോവിൽ നിന്ന് നായനാർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

“സ്വന്തം കീഴിലുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ ഭാര്യമാരെയും പുത്രികളെയും കൊണ്ട് മതിയാകാതെ-വെറും വേശ്യകളുടെ കാര്യം പോകട്ടെ-നമ്മുടെ ബുർഷാകൾ അന്യോന്യം ഓരോരുത്തരുടെയും ഭാര്യമാരെ വശീകരിക്കുന്നതിൽ അങ്ങേയറ്റം ആനന്ദംകൊള്ളുന്നു. ബുർഷാ വ്യവസ്ഥ വാസ്തവത്തിൽ ഭാര്യമാരെ പൊതുവുടമയാക്കി വയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണ്” (മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തവും സൈദ്ധാന്തികരും, പേജ്:146, ഇ. കെ. നായനാർ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000).

കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രസക്തി, പ്രാധാന്യം എന്ന സി. ഭാസ്കരന്റെ പുസ്തകത്തിലും ഈ വാചകങ്ങൾ കാണാം. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പും ശേഷവുമുള്ള വാചകങ്ങൾ യഥാർഥ മാനിഫെസ്റ്റോയിൽ നിന്ന് വായിക്കുമ്പോൾ കമ്യൂണിസത്തിൽ പെണ്ണിനുള്ള സ്ഥാനം വ്യക്തമാകും:

“പോരെങ്കിൽ, കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്ത്രീകളെ പരസ്യമായും ഔദ്യോഗികമായും പൊതുവായുപയോഗിക്കാൻ പോവുകയാണെന്ന ഭാവത്തിൽ നമ്മുടെ ബുർഷാകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ധർമ്മികരോഷത്തെക്കാൾ പരിഹാസ്യമായി മറ്റൊന്നില്ല. സ്ത്രീകളുടെ മേൽ പൊതു ഉടമ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട യാതൊരാവശ്യവും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കില്ല. ഒട്ടുമിക്കാലും അനാദികാലം മുതൽക്കേ അതു നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുണ്ട്.

സ്വന്തം കീഴിലുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ ഭാര്യമാരെയും മക്കളെയുംകൊണ്ടു സംതൃപ്തരാവാതെ -പൊതുവേശ്യകളുടെ കാര്യം പോകട്ടെ- നമ്മുടെ ബുർഷാകൾ അന്യോന്യം ഭാര്യമാരെ വ്യഭിചരിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദംകൊള്ളുന്നു. ബുർഷാ വിവാഹം വാസ്തവത്തിൽ ഭാര്യമാരെ പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ്. അപ്പോൾ കപടനാട്യത്തോടെ ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള, സ്ത്രീകളെ പൊതുവായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് അതിനെ പരസ്യമായി നിയമവിധേയമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമേ വേണമെങ്കിൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഏതായാലും ഇന്നത്തെ ഉൽപാദനസമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ചാൽ, ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ സന്തതിയായ സ്ത്രീകളെ പൊതുവായി ഉപയോഗിക്കലും- അതായത് രഹസ്യവും പരസ്യവുമായ വ്യഭിചാരവും- അവസാനിക്കുമെന്ന് സ്വയം വ്യക്തമാണ്” (മാർക്സ് എംഗൽസ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ, മലയാള പരിഭാഷ, പേജ്: 63, പ്രോഗസ്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ് 1981, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അച്ചടിച്ചത്).

അടിവരയിട്ട വാചകങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. ‘അനാദികാലം മുതൽക്കേ സ്ത്രീകളുടെ മേൽ പൊതു ഉടമ നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുള്ളതിനാൽ പൊതു ഉടമ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട യാതൊരാവശ്യവും കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കില്ല’. അനാദികാലം മുതൽക്കേ സ്ത്രീകളുടെ മേൽ പൊതു ഉടമ നിലനിന്നുപോന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് ഏർപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യം കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നർത്ഥം. ബുർഷാകൾ സ്ത്രീകളെ നിയമവിരുദ്ധമായി പൊതുവായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്ത്രീകളെ നിയമവിധേയമാക്കി പൊതുവായി ഉപയോഗിക്കും! അങ്ങനെ വേണം മനുഷ്യരായാൽ.

എന്നും ചെയ്യാം. പക്ഷേ, അത് നിയമവിധേയമായിട്ടായിരിക്കണം.

മതവും ദാനവും

മനുഷ്യർക്കിടയിലെ സാമ്പത്തിക അസമത്വം ദൈവത്തിന്റെ പരീക്ഷണമാണ്. ഇല്ലാത്തവൻ ആ അവസ്ഥയിലും തെറ്റായ വഴിയിൽ സഞ്ചരിക്കാതെയും ക്ഷമിച്ചും സഹിച്ചും ഉള്ളതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടും ജീവിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. എന്നാൽ സമൂഹത്തിലെ സമ്പന്നർ ദരിദ്രരെ കണ്ടെത്തുകയും അവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇസ്‌ലാം സകാത്ത് സമ്പ്രദായവും ദാനധർമ്മവും അതിനായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ കളിയാക്കിക്കൊണ്ട് ലെനിൻ പറയുന്നു:

“ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നേടാൻ മതം മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പാഠമാണ്. അടിമകളായിരിക്കുക എന്നതാണതിന്റെ സാരം. സ്വർഗത്തിൽ കിട്ടുന്ന ഒരു സമ്മാനത്തിൽ സംതൃപ്തി കണ്ടെത്താനും അവർ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. പക്ഷേ, മറ്റുള്ളവരുടെ അധ്വാനത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരോട് മതം ഉപദേശിക്കുന്നത് വേറൊരു കാര്യമാണ്. ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിൽ ദയാപൂർണ്ണമായ സംഭാവനകൾ നൽകുക എന്നാണ് മതം അവരോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്. ചുഷകന്മാർ എന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ നിലനിൽപ്പിനെ ന്യായീകരിക്കാനുള്ള വിലകുറഞ്ഞ ഒരു മാർഗ്ഗമാണത്. സ്വർഗത്തിലേക്കു കടക്കുവാനുള്ള വിലകുറഞ്ഞ ഒരു ടിക്കറ്റ് ഇത്തരത്തിൽ മതം അവർക്കു സമ്മാനിക്കുന്നു. മതം മനുഷ്യനെ മയക്കുന്ന കറുപ്പാണ്. ആത്മീയമായ ഒരു ലഹരിയാണ് മതം. മൂലധനത്തിന്റെ അടിമകളായ ആളുകൾ സ്വന്തം മാനുഷിക ഭാവനകളെ അതിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുന്നു. മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള, ഏറ്റക്കുറച്ചിലോടുകൂടിയ, സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങളെയും അതിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുന്നു” (മാർക്സ് എംഗൽസ് മതത്തെ പറ്റി, പേജ്: 126,127, പ്രോഗസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്).

മാർക്സിസവും നിരീശ്വരവാദവും

ലെനിന്റെ തന്നെ വാക്കുകൾ കാണുക: “നമ്മുടെ പരിപാടി പരിപൂർണ്ണമായും ശാസ്ത്രീയമായ, പ്രത്യേകിച്ചും ഭൗതികവാദപരമായ ലോകവീക്ഷണത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. മതത്തിന്റെ ചരിത്രപരവും സാമ്പത്തികവുമായ, മുടൽമണതുകൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് നമ്മുടെ പരിപാടിയിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അവശ്യമായും നിരീശ്വരവാദത്തിന്റെ പ്രചാരണം നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലുണ്ടാകും. ഏകാധിപത്യപരവും ജൻമിവാർഗ്ഗ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നവയുമായി ഇതുവരെയുണ്ടാകുന്ന ഗവൺമെന്റുകൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പ്രചാരണത്തെ നിരോധിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. നമ്മുടെ സംഘടന പാർട്ടി പ്രവർത്തനമേഖലയുടെ ഒരു പുതിയ ശാഖ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, എംഗൽസ് ജർമൻ സോഷ്യലിസ്റ്റുകൾക്ക് ഒരുതവണ നൽകിയ ഉപദേശം നമ്മൾ പിന്തുടരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ നവോത്ഥാനവാദികളുടെയും നിരീശ്വരവാദികളുടെയും 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാഹിത്യം തർജ്ജമ ചെയ്ത് പ്രചരിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അന്ന് എംഗൽസ് നൽകിയ ഉപദേശം” (മാർക്സ് എംഗൽസ് ലെനിൻ മതത്തെ പറ്റി, പേജ്: 129,127, പ്രോഗസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്).

കുട്ടികൾക്കായുള്ള ‘യൂറീക്ക്’യിലൂടെയും പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലൂടെയും നിരീശ്വരവാദ പ്രചാരണം നടത്തുന്നത് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നു വ്യക്തം.

ലെനിൻ: “സോഷ്യൽ ഡെമോക്രസി അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണ ലോകവീക്ഷണത്തിന്റെ ആധാരശിലയായി കാണുന്നത് ശരിയായ സോഷ്യലിസത്തെയാണ്. അതായത് മാർക്സിസത്തെ മാർക്സും എംഗൽസും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മാർക്സിസത്തിന്റെ താത്വികാടിസ്ഥാനം വൈരുദ്ധ്യാത്മക ഭൗതികവാദമാണ്. ഈ വൈരുദ്ധ്യാത്മക ഭൗതികവാദമാകട്ടെ, 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഫ്രാൻസിലെ ഭൗതികവാദത്തിന്റെയും ജർമനിയിലെ ഫോയർബാഹിന്റെ ഭൗതികവാദത്തിന്റെയും ചരിത്രപരമായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഈ ഭൗതികവാദം പരിപൂർണ്ണമായും നിരീശ്വരവാദപരമാണ്. ക്രിയാപരമായിത്തന്നെ ഇത് എല്ലാ മതങ്ങൾക്കും എതിരാണ്” (മതത്തെ പറ്റി മാർക്സ് എംഗൽസ് ലെനിൻ, പേജ്: 131, പ്രോഗസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്).

“ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് ഒരു ഭൗതികവാദിയായിരിക്കണമെന്നതിൽ തർക്കമില്ല; അതായത് അയാൾ മതത്തിന്റെ ഒരു ശത്രുവാണ്. പക്ഷേ, വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതമായ ചില വിശ്വാസങ്ങളിലൂടെ മതത്തിനോട് ശത്രുത പുലർത്തുന്ന ഒരുവനാണ് അയാൾ. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പലതാണ്. ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് മതത്തിനെതിരായ സമരം നടത്തുന്നത് അമൂർത്തമായ രൂപത്തിലല്ല. കേവലം തത്ത്വശാസ്ത്രപരമായ, ഒരിക്കലും മാറ്റമില്ലാത്ത രൂപത്തിലുമല്ല.

മതത്തിനെതിരായ മാർക്സിസത്തിന്റെ സമരം സമൂർത്തമാണ്” (മതത്തെ പറ്റി മാർക്സ് എംഗൽസ് ലെനിൻ, പേജ്: 139, പ്രോഗസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്).

“മാർക്സിസം ഭൗതികവാദമാണ്. അത് വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ മതത്തിന് എതിരാണ്. ഇത് തർക്കമറ്റു കാര്യമാണ്. നാം മതത്തോട് ഏറ്റുമുട്ടണം. എങ്ങനെ ഏറ്റുമുട്ടണമെന്ന് നമുക്ക് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. മതത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവേരുകൾ പിഴുതുകളയലാണ് ഈ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം” (ഇ. എം. എസ്, സാംസ്കാരികവിപ്ലവം മതം മാർക്സിസം, പേജ്: 59, ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻസ്).

“ലോകത്താകമാനം മതത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്ക് മങ്ങലേൽപ്പിക്കാൻ ശാസ്ത്രത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എങ്കിൽ മതം വേരറ്റുപോകുന്നതിന് കമ്മ്യൂണിസം നടപ്പാക്കാതെ തരമില്ല” (ചിന്ത 17-2 84).

“ഏത് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും ആധാരമാക്കുന്നത് വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത ഭൗതികതയാണ്. ഈശ്വരനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വ്യക്തികൾക്ക് ഈശ്വരവിശ്വാസം ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് ആ ദർശനത്തിന്റെ കണ്ട്‌ടത്തൽ. അതിനുവേണ്ടിയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അതിലെ അംഗങ്ങൾ മതവിശ്വാസികളാകരുത്” (വി. എസ്. അച്യുതാനന്ദൻ, ചിന്ത 2004 ജൂൺ).

കാറൽ മാർക്സും മതവും

മാർക്സിന്റെ മതപരമായ അറിവ് ജൂതനായി ജനിച്ച് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്ത തന്റെ പിതാവിന്റെ അറിവിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ഒരു ദർശനത്തെ വിമർശിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളെയും ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അവലംബിക്കുന്നതിനു പകരം അതിന്റെ അനുയായികളെ ഗ്രസിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യതിയാനങ്ങളിലും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും കടിച്ചുതുങ്ങുന്ന വിവേകശൂന്യമായ വഴിയാണ് മാർക്സ് സ്വീകരിച്ചതെന്നു വ്യക്തമാണ്. മതത്തെ അവമതിക്കാനുള്ള എളുപ്പ വഴി അതാണല്ലോ.

യൂക്തിരാഹിത്യമാണ് ദൈവാസ്തികൃത്തിന്റെ തെളിവെന്നാണ് അദ്ദേഹം കണ്ട് ഒരു ന്യൂനത. പ്രകൃതിക്കും യൂക്തിയിലധിഷ്ഠിതമായ നിയമങ്ങൾക്കും അതീതമായ അനേകം കാര്യങ്ങൾ പ്രപഞ്ചത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെക്കുറിച്ചൊന്നും മനുഷ്യർക്ക് അറിവില്ല. ഒന്നാളും അറിയാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ. അറിയുന്നോറും കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിശാലമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്ന എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ! പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാറ്റിലും എന്തൊരു താളപ്പൊരുത്തം! വ്യവസ്ഥാപിതത്വം! ഇതെങ്ങനെ താനെയുണ്ടാകും? ഇക്കാര്യങ്ങൾ മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനായിരുന്ന ഇ. എം. എസ് തന്നെ തുറന്നു പറയുന്നത് കാണുക:

“എന്നാൽ അനുഭവത്തിലൂടെ പ്രപഞ്ച യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാനും ഭൗതിക പദാർഥങ്ങളെ എടുത്തുപെരുമാറാനും മനുഷ്യനുള്ള കഴിവ് പരിമിതമാണ്. വിവിധ ശാസ്ത്രശാഖകൾ എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അവയിലൂടെ മനുഷ്യൻ നേടുന്ന ജ്ഞാനത്തിന് വ്യക്തമായ പരിമിതികളുണ്ട്. തനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഇനിയും മനസ്സിലാക്കാതെയുണ്ട്. ബഹിരാകാശത്തേക്ക് പറന്നുചെല്ലുവാനും മറ്റു ഗോളങ്ങളിലും ഗ്രഹങ്ങളിലും നടക്കുന്നതെന്തെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും മറ്റും മനുഷ്യനുള്ള കഴിവ് അന്യാഭ്യൂതമായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞ ഈ അതുനാതുന്ന യുഗത്തിൽ പോലും മനുഷ്യന്റെ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ പരിധിക്കപ്പുറം വിശാലമായൊരു അജ്ഞാത ലോകം പരന്നുകിടക്കുന്നുണ്ട്” (മാർക്സിസത്തിന്റെ ബാലപാഠം, പേജ്: 13, ഇ.എം.എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്).

വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥ ഏകനായ ദൈവത്തിന്റെ അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകളാണെന്നാണ് ഇസ്‌ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. പ്രാപഞ്ചിക വ്യവസ്ഥ തികച്ചും ഉദ്ദേശ്യാധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് വിശുദ്ധ ബുർആൻ അറിയിക്കുന്നു:

“ആകാശവും ഭൂമിയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതും നാം നിരർഥകമായി സൃഷ്ടിച്ചതല്ല. സത്യനിഷേധികളുടെ ധാരണയത്രെ അത്...” (38:27).

മാനവതാവാദമാണ് തങ്ങളുടേത് എന്നാണ് മാർക്സിസം ഉൽഘോഷിക്കുന്നത്; മുതലാളിത്തത്തിനെതിരെയുള്ള മാനവതാവാദം. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ മാർക്സിസത്തിനു സാധ്യമല്ലെന്നർത്ഥം. മനുഷ്യന്റെ ധാർമികമൂല്യങ്ങളെയും മാനവതാവാദത്തെയും മാർക്സിസവും ഇസ്‌ലാമും വിശദീകരിക്കുന്നത് വ്യത്യസ്ത മാനദണ്ഡങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ്. രണ്ട്‌ും വിഭിന്നമാണ്.

ഏകദൈവവിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഇസ്‌ലാമിക മാനവതാവാദം

അറിവിലേക്കുയരുമ്പോൾ മാർക്സിസ്റ്റ് മാനവതാവാദം ഉൽപാദനത്തിലേക്ക് ചുരുങ്ങുന്നു.

എന്നാൽ ഭൗതികലോകത്തിനനുയോജ്യമായ ഒരാശയമല്ല ഇസ്‌ലാം. നീതിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ അത് അങ്ങേയറ്റം ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ പുരോഗതി അത് നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഇത് ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും അന്യായമായ വിവേചനത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ മോചിപ്പിക്കുകയും ധാർമികവും ആത്മീയവുമായ വികാസത്തിലൂടെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ മോചനത്തിന് അവനെ പ്രാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇടുപക്ഷ ബുദ്ധിജീവിയായ കെ. ഇ. എൻ മതത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ ആവശ്യകത സമ്മതിക്കുന്നത് കാണുക:

“ആസ്തിക്യം, ദൈവഭയം തുടങ്ങിയ മതവിശ്വാസ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെ തിളക്കമുള്ളതാക്കി തീർക്കുമെന്ന വസ്തുത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

സങ്കീർണ്ണമായ മനുഷ്യജീവിതത്തെ സാമൂഹ്യമായ അർത്ഥത്തിൽ ക്രമീകരിക്കുന്ന ഒരു സാങ്കേതികവിദ്യയെന്ന നിലയിൽ ‘മതത്തിന്’ നിത്യജീവിതത്തിലുള്ള പങ്ക് പരമപ്രധാനമാണ്.

എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴും നിലനിൽക്കാൻ കരുത്ത് പകരുന്ന, നിഷേധിക്കപ്പെടുന്ന നീതിക്കും ശിഥിലമാകുന്ന ബന്ധങ്ങൾക്കും കത്തിത്തീരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾക്കുമിടയിലും നിവർന്നു നിൽക്കാൻ മനുഷ്യരെ നിരന്തരം പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെ ‘കറുപ്പ് മയക്കുമരുന്ന്’ എന്നു മാത്രം മുദ്രകുത്തുന്നത് സമൂർത്തമായ ഒരു പ്രതിഭാസത്തെ അപഗ്രഥിക്കാതെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കും” (അവതാരിക, മതത്തെപ്പറ്റി മാർക്സ് എംഗൽസ് ലെനിൻ).

അവലംബങ്ങൾ:

- 1) എന്താണ് മാർക്സിസം, പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്, തിരുവനന്തപുരം, 1997).
- 2) മാർക്സിസം സിദ്ധാന്തവും സൈദ്ധാന്തികരും, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2000.
- 3) വർഗീയത, മതം, മാർക്സിസം, സീതാറാം യെച്ചൂരി, പരിഭാഷ: നാരായണൻ ചെമ്മലശ്ശേരി, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ് തിരുവനന്തപുരം, 1993.
- 4) മതത്തെ പറ്റി മാർക്സ് എംഗൽസ് ലെനിൻ, പ്രോഗ്രസ്സ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.
- 5) മാർക്സ് എംഗൽസ് കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ, മലയാള പരിഭാഷ, പ്രോഗ്രസ്സ് പബ്ലിഷേഴ്സ് 1981, സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ അച്ചടിച്ചത്.
- 6) ഇ. എം. എസ്, സാംസ്കാരികവിപ്ലവം മതം മാർക്സിസം, ചിന്ത പബ്ലിക്കേഷൻസ്.
- 7) വി. എസ്. അച്യുതാനന്ദൻ, ചിന്ത 2004 ജൂൺ.
- 8) മാർക്സിസത്തിന്റെ ബാലപാഠം, ഇ. എം. എസ് നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്.
- 9) കമ്യൂണിസ്റ്റ് മാനിഫെസ്റ്റോ പ്രസക്തി പ്രാധാന്യം, സി. ഭാസ്കരൻ, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്.
- 10) ലെനിൻ മാർക്സിസത്തെപ്പറ്റി, സമ്പാദക: സ്വേത്ലാന മാർട്ടിൻ ചുക്ക്, ഉമ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, മദിരാശി, 1987.